ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 07.03.2007 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

92

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. januára 1997 bola v Bruseli podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Belgického kráľovstva o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 716 z 9. februára 2000. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 11. mája 2000.

Zmluva nadobudla platnosť 13. júna 2000 na základe článku 29 ods. 1, v zmysle oznámenia č. 354/2002 Z. z.

K oznámeniu č. 92
2007 Z. z.

ZMLUVA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Belgického kráľovstva o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Slovenskej republiky a vláda Belgického kráľovstva,

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

KAPITOLA I
PREDMET ZMLUVY

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku ukladané v mene každého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) na Slovensku
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) daň z nehnuteľností,

      vrátane akejkoľvek zrážkovej dane a doplatkov na tieto dane (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Belgicku
      i) daň z príjmu fyzických osôb,
      ii) daň z príjmu spoločností,
      iii) daň z príjmu právnických osôb,
      iv) daň z príjmu nerezidentov,
      v) špeciálne vyberaná daň prispôsobená na daň z príjmov fyzických osôb,
      vi) dodatočný krízový príspevok

      vrátane preddavkov, doplatkov na tieto dane a preddavky a doplatkov na daniach z príjmov fyzických osôb (ďalej len „belgická daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po podpísaní tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

KAPITOLA II
DEFINÍCIE

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

   a) pojem „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie Slovenskej republiky, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,

   b) pojem „Belgicko“ označuje Belgické kráľovstvo, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie Belgického kráľovstva vrátane výsostných vôd a ktorejkoľvek inej oblasti v mori a vo vzdušnom priestore, na ktorom Belgické kráľovstvo vykonáva v súlade s medzinárodným právom svoje suverénne práva alebo súdnu právomoc,

   c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných okolností Slovensko alebo Belgicko,

   d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

   e) pojem „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu v zmluvnom štáte, ktorého je rezidentom,

   f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

   g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, ak sa taká loď, lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo neprevádzkujú len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

   h) pojem „štátni príslušníci“ označuje

   i) všetky fyzické osoby, ktoré majú štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

      ii) všetky právnické osoby, osobné obchodné spoločnosti (partnerships) a združenia zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte,

      i) pojem „príslušný úrad“ označuje v prípade oboch zmluvných štátov ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý pojem, ktorý nie je inak definovaný, bude mať pri uplatňovaní tejto zmluvy zmluvným štátom taký význam, aký mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa práva tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

   a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Stavenisko alebo stavba, alebo inštalačný projekt, alebo dozorné alebo konzultačné činnosti vo vzťahu k takému stavenisku, stavbe alebo inštalačnému projektu predstavujú stálu prevádzkareň, iba ak trvajú viac než dvanásť mesiacov.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku predpokladá sa, že pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, keby sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra,

generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

KAPITOLA III
ZDANENIE PRÍJMU

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Tento pojem zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby ako samostatný a oddelený podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a konala úplne nezávisle.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkového zisku podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na účely predchádzajúcich odsekov sa určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava a vnútrozemská vodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Zisky z prevádzkovania člnov vo vnútrozemskej vodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku.
3. Na účely tohto článku zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave zahŕňajú aj zisky z prenájmu celých lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave, ak taký prenájom je doplňujúci k prevádzke lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave.
4. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy alebo podniku vnútrozemskej vodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je taký domovský prístav, v tom zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.
5. Ustanovenie odseku 1 platí aj pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, možno akékoľvek zisky, ktoré by bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však skutočný vlastník dividend je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá priamo alebo nepriamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, „jouissance“ akcií alebo „jouissance“ práv, banských akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy – aj keď sa vyplácajú vo forme úrokov – ktoré sa považujú za príjmy z akcií podľa vnútorných daňových predpisov štátu, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky úplne alebo sčasti pozostávajú zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Také úroky možno však zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak skutočný vlastník úrokov je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto uložená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky budú oslobodené od dane v zmluvnom štáte, v ktorom majú svoj zdroj, ak ide o
   a) úroky z obchodných pohľadávok vrátane pohľadávok, ktoré majú formu obchodných papierov, vyplývajúce zo splácania tovaru alebo služby dodaných podnikom,
   b) úroky vyplácané z poskytnutej pôžičky, ktorá je garantovaná alebo poistená, alebo predĺženie úveru je garantované alebo poistené verejnými subjektmi, ktorých cieľom je podporovať export,
   c) úroky z bežných účtov alebo pôžičiek s výnimkou cenných papierov na doručiteľa medzi bankami alebo verejnými úverovými inštitúciami dvoch zmluvných štátov,
   d) úroky vyplácané druhému zmluvnému štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu.
4. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Pojem „úroky“ nezahŕňa na účely tohto článku penále za oneskorenú platbu alebo úroky považované za dividendy podľa článku 10 ods. 3.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak sa pohľadávka, z ktorej sa úroky vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vzniklo zadlženie, z ktorého sú platené úroky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom za zdroj takýchto úrokov sa považuje štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli také vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky svoj zdroj, podľa právnych predpisov tohto štátu.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie, akéhokoľvek softwaru, patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým vznikajú licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je sám štát, správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo na informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takom prípade zdaní v zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky svoj zdroj, podľa právnych predpisov tohto štátu.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takto dosiahnutých ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, členov vo vnútrozemskej vodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzkovanie týchto lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel alebo členov podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku.

4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodných povolaní alebo z iných nezávislých činností podobného charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak príjemca nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Pojem „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19, len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 zdaniť len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo aj viacerých období, ktoré nepresiahnu spolu 183 dní v akomkoľvek 12-mesačnom období, ktoré sa začína alebo sa končí v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla, v železničnom alebo cestnom vozidle v medzinárodnej doprave alebo na palube člna vo vnútrozemskej vodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

1. Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmenu, ktorú poberá osoba uvedená v odseku 1 zo spoločnosti za plnenie každodenných funkcií riadiacej a technickej povahy, a odmenu, ktorú poberá rezident jedného zmluvného štátu za jeho osobnú činnosť ako partner v spoločnosti inej, ako je spoločnosť s akciovým kapitálom, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v súlade s ustanoveniami článku 15 ods. 1.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec, z takých osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Dôchodky

1. Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú, s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2, zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Dôchodky a iné dávky, pravidelné alebo nepravidelné, vyplácané podľa vnútroštátneho právneho poriadku sociálneho zabezpečenia niektorého zmluvného štátu alebo podľa verejného programu tohto štátu na účel poskytovania výhod takéhoto vnútroštátneho právneho poriadku však možno zdaniť v tomto štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1.

a) Odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte vtedy, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

i) je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo

ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte vtedy, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

Platby, ktoré študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov živobytia, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte bez ohľadu na ich zdroj.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného

zmluvného štátu, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

KAPITOLA IV
ZDANENIE MAJETKU

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode, lietadlá, železničné alebo cestné vozidlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, člny vo vnútrozemskej vodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel a členov podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

KAPITOLA V
USTANOVENIA NA ZAMEDZENIE DVOJITÉHO ZDANENIA

Článok 23
Metódy na vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade rezidenta Slovenska bude dvojité zdanenie vylúčené takto:
   a) Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov alebo majetku, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdanené v Belgicku, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu alebo dani z majetku zaplatenej v Belgicku, podľa toho, o aký prípad ide; takéto zníženie však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené v Belgicku,
   b) pokiaľ ide o dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Belgicka, spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska a ktorá priamo alebo nepriamo kontroluje nie menej ako 25 % majetku belgickej spoločnosti, zápočet bude zahŕňať okrem belgickej dane odpočítateľnej podľa ustanovení písmena a) belgickú daň zaplatenú spoločnosťou zo ziskov, z ktorých sa tieto dividendy vyplácajú.
2. V prípade Belgicka bude dvojité zdanenie vylúčené takto:
   a) ak rezident Belgicka poberá príjem alebo vlastní časti majetku, ktoré v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy podliehajú zdaneniu na Slovensku a nie sú uvedené v článku 10 ods. 2, článku 11 ods. 2 a 7 a článku 12 ods. 2 a 6, Belgicko oslobodí od dane takýto príjem alebo takéto časti majetku, ale pri výpočte sumy dane z ostatného príjmu alebo majetku tohto rezidenta môže Belgicko uplatniť sadzbu dane, ktorá by sa použila, ak by takýto príjem alebo časti majetku neboli oslobodené,
   b) podľa ustanovení belgických daňových zákonov vzťahujúcich sa na zníženie dane platenej v Belgicku o daň platenú v zahraničí, odkiaľ rezident Belgicka poberá časť zo svojich súhrnných príjmov, ak ide o dividendy zdaniteľné podľa článku 10 ods. 2 a nie sú vyňaté z belgickej dane podľa písmena c), úrokom zdaneným podľa článku 11 ods. 2 alebo 7 alebo licenčnými poplatkami zdanenými podľa článku 12 ods. 2 a 6, započíta sa daň zaplatená z tohto príjmu na Slovensku oproti belgickej dani pripadajúcej na tento príjem,

c) dividendy definované v článku 10 ods. 3, ktoré poberá spoločnosť, ktorá je rezidentom Belgicka, zo spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska, budú oslobodené od dane z príjmov spoločnosti v Belgicku podľa podmienok a v rámci obmedzení upravených v belgickom práve,

d) ak straty spôsobené podniku, ktorý riadi rezident Belgicka, zo stálej prevádzkarne umiestnenej na Slovensku, boli v súlade s belgickým právom skutočne odpočítané zo ziskov tohto podniku na účely jeho zdanenia v Belgicku, neuplatní sa v Belgicku oslobodenie uvedené v písmene a) na zisky, ktoré sa pripočítajú k tejto prevádzkarni z iných daňových období, ak tieto zisky boli oslobodené od dane na Slovensku z dôvodu kompenzácie uvedených strát.

KAPITOLA VI
OSOBITNÉ USTANOVENIA

Článok 24
Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.
2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi niektorého zmluvného štátu, nebudú podliehať v jednom ani druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto štátu, ktorí sú v rovnakej situácii.
3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné platby platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely určenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli s rezidentom skôr uvedeného štátu.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
6. Žiadne ustanovenia tohto článku sa nebudú vysvetľovať tak, že nepovoľujú, aby Belgicko

   a) zdanilo zisky pripočítateľné stálej prevádzkarni v Belgicku spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska, sadzbou dane podľa belgického právneho poriadku za predpokladu, že táto sadzba nepresiahne maximálnu sadzbu používanú na zisky spoločností, ktoré sú rezidentmi Belgicka,

   b) uložilo preddavky na dividendy poberané z účasti, ktorá je skutočne spojená so stálou prevádzkarňou patriacou belgickej spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje ustanovenie článku 24 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia vedúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri aplikácii tejto zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov sa dohodnú na administratívnych opatreniach potrebných na uplatňovanie ustanovení tejto zmluvy a najmä na dôkazoch, ktoré predložia rezidenti každého zmluvného štátu v druhom štáte na účely oslobodenia alebo zníženia dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje.
5. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať na účely uplatňovania tejto zmluvy.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Rozsah výmeny informácií nie je obmedzený článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a budú oznámené len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa v žiadnom prípade nebudú vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) oznámiť informácie, ktoré by nemohli byť získané na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Pomoc pri výbere daní

1. Každý zo zmluvných štátov sa vynasnaží s ohľadom na druhý zmluvný štát vyberať dane tohto druhého zmluvného štátu, pokiaľ to je nevyhnutné, tak, že daňové oslobodenia alebo daňové úľavy poskytnuté v tomto štáte v súlade touto zmluvou sa nebudú poskytovať osobám, ktoré nie sú na ne oprávnené.
2. Ustanovenia tohto článku sa nebudú v nijakom prípade vykladať tak, že ukladajú dožiadanému štátu povinnosť uplatniť akékoľvek prostriedky trestného stíhania, na ktoré ho neoprávňujú

právne ustanovenia alebo predpisy jedného alebo druhého zmluvného štátu, alebo uplatniť opatrenia, ktoré by boli v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 28

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Každý zmluvný štát písomne oznámi druhému zmluvnému štátu, že boli splnené požadované právne postupy pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Táto zmluva nadobudne platnosť pätnásty deň po dátume posledného takého oznámenia.
2. Ustanovenia tejto zmluvy sa budú uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, z príjmov, ktoré boli pripísané v prospech alebo vyplatené 1. januára alebo neskôr v roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť,
   b) ak ide o ostatné dane vyrubené z príjmov za daňové obdobia, ktoré sa budú končiť 31. decembra alebo neskôr v roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť,
   c) ak ide o dane z majetku vyrubené z majetkových hodnôt existujúcich 1. januára každého roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť.
3. Ustanovenia Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku podpísanej v Prahe 19. júna 1975 sa prestanú uplatňovať na každú slovenskú alebo belgickú daň, na ktorú sa táto zmluva uplatňuje v súlade s odsekom 2.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, pokiaľ nebude vypovedaná niektorým zmluvným štátom. Každý zmluvný štát však môže zmluvu vypovedať písomným oznámením zaslaným diplomatickou cestou druhému zmluvnému štátu do 30. júna každého kalendárneho roka začínajúceho po uplynutí piatich rokov po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť. V prípade výpovede pred 1. júlom takého roka sa zmluva použije naposledy,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, z príjmov, ktoré boli pripísané v prospech alebo vyplatené najneskoršie 31. decembra roka, v ktorom bola zmluva vypovedaná,
b) ak ide o ostatné dane vyrubené z príjmov za daňové obdobia, ktoré sa budú končiť najneskoršie 31. decembra roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola zmluva vypovedaná,
c) ak ide o dane z majetku vyrubené z majetkových hodnôt existujúcich 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola zmluva vypovedaná.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení ich príslušnými vládami, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bruseli 15. januára 1997 v dvoch pôvodných vyhotoveniach v slovenskom, holandskom, vo francúzskom a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu bude rozhodujúce anglické znenie.

Za vládu Slovenskej republiky:

Pavol Hamžík v. r.

Za vládu Belgického kráľovstva:

Erik Derycke v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.